

THE NOTHING I NEEDED

FERDINANDO FREGA

DIE NIKS WAT EK NODIG GEHAD HET

THE FAMILY · 15

My vrou Elisabetta het besluit om saam met my dogter Giorgia met vakansie te gaan, saam met haar broer Michele en sy vrou, Cinzia.

Hulle bestemming was 'n neef se huis in Sisilië, waar hulle vyf dae sou deurbring om van die spanning van die alledaagse lewe te herstel.

Voordat hulle my alleen gelaat het, behalwe met die verantwoordelikheid om na my Amerikaanse Labrador om te sien, wat eens 'n meisie in Napels gehad en die plaaslike honde-aksent opgetel het, het hulle seker gemaak om my te sê dat die spens vol was. Hulle het ook vyftig euro vir enige ekstra daaglikse uitgawes vir my gelos en dit duidelik gemaak dat hulle verwag dat die huis by hulle terugkoms in perfekte orde sou wees en nie soos 'n huishoudelike rampgebied sou lyk nie.

Elke dag het hulle gebel. Albei was bekommerd oor die hond. Het hy geëet? Het hy genoeg water gedrink? Het hy uitgegaan vir sy wandeling? Het hy sy besigheid gedoen? Het hy geselskap gekry?

Op 'n stadium het ek voorgestel dat hulle hom direk bel en hom self hulle vrae laat beantwoord, klagtes ingesluit.

Wat my betref, het ek net af en toe 'n kalm vraag van my vrou gekry.

“Het jy geëet?”

En ek het met ewe veel kalmte geantwoord.

“Ja, my liefie.”

Ahahahahahahahahah.

Toe het die dag van hulle terugkoms aangebreek.

Mateloos nuuskierig het hulle die huis binnegekom.

Alles was silwerskoon. Die kombuis was vlekkeloos. Nie ’n enkele skottel was uit sy plek nie.

Hulle was so verras dat hulle weer uitgestap het, in die gang gaan staan het en gewonder het of hulle die verkeerde woonstel binnegegaan het.

My skoonsuster, dogter van ’n senior offisier van die karabiniers, het die misdaadtoneel deeglik ondersoek en my gelukgewens, terwyl sy bevraagteken het hoe so iets moontlik kon gebeur het.

Net toe almal gedink het die spesiale effekte is verby, het ons om die kombuistafel bymekaargekom en hulle het gekyk hoe ek aankom met die vyftig euro in my hand, gereed om dit terug te gee.

Hulle gesigte het mekaar ontmoet. Hulle oë het ’n hele gesprek gevoer sonder ’n enkele woord.

Die vraag het dadelik gekom.

“Het jy dan nie geëet nie?”

En ek het geantwoord:

“Ja, dankie. Ten minste drie keer per dag. Maar ek het geweet ek het niks anders nodig nie. Die niks was vir my genoeg om te lewe. Dit was alles wat ek nodig gehad het.”

Ek het geglimlag en alleen gaan stap.

Want sukses moet nooit gedeel word nie.

Dit is soos roomys. Elkeen herken die geur op sy eie verhemelte,
selfs wanneer dit vir almal dieselfde geur is.

Ferdinando Frega

Gillette Man ✂